Надзея ПАРЧУК, г. Брэст

***

Ну хто сказаў, што рай не на зямлі,
Што тут яго не можа быць ніколі –
Бо вы яшчэ не ўсе куткі прайшлі
І нават летам не бывалі ў полі.

Наўрад ці вы брадзілі па лугах,
Дзе травы ў кветках росамі
іскрацца,
А птаства колькі водзіцца ў лясах,
Спявае там, не можа наспявацца!

Улетку скрозь – жывое хараство:
І жыта спее, і лянок сінее...
Зямлі і неба вечнае радство –
Так паяднаць адзін Гасподзь умее.

Ну хто сказаў, што рай не на зямлі?!
Яго патрэбна толькі ўмець убачыць.
Каб у душы ўсе струны ажылі,
Спяшайся ў сэрцы думкі перайначыць.